

[Erhard Jakobsen]

nødt til at gøre noget ved det også. Det gør det endnu værre.

Derfor er alle løfter om med et eller andet effektivt middel at gøre en indsats, der på kort sigt udretter noget, tomme løfter, og det er at holde vælgerne for nar, det er at holde befolkningen for nar, det er at holde de arbejdsløse for nar.

Derimod kan man sige, at på længere sigt kan vi bringe orden i nogle af de ting. Det lykkedes allerede under den forrige regering. Med de indgreb i forbruget, som den foretog, og som vi var med til at støtte, lykkedes det at få nogen forbedring i vores valutabalancesituation. Nu kommer så oven på det, at vi nu skal prøve, om vi også kan få en forbedring i den anden situation. Men det er klart, at hensynet til valutabalancen og hensynet til statsunderskuddet sætter snævre grænser for, hvad man på kort sigt er i stand til at gøre med henblik på at skabe øget beskæftigelse, der skaber større forbrug og dermed også er med til at skabe valutavanskeligheder.

Det er på den baggrund, man skal se problemet, hvortil så kommer den politik, som Reagan fortsætter i USA, og den politik, som fru Thatcher fortsætter i England. Det har de lov til, det er de sat til at gøre af de amerikanske og de engelske vælgere, men det er jo ikke just en politik, der gør, at det bliver lettere for Danmark at sælge mere i de pågældende lande, når man dér har en stor arbejdsløshed og dermed begrænser befolkningens købekraft.

Det sidste, jeg vil komme ind på, har slet ikke været omtalt i dag. Jeg ville da gerne dele optimismen med hensyn til fuld beskæftigelse, men jeg har bare indtrykket af, at produktionen i fremtiden, i hvert fald industriproduktionen, ikke så meget bliver noget med beskæftigelse, som det bliver noget med automatik. Derfor vil jeg være meget forsigtig med at forestille mig – eller som det hedder herinde: jeg har ikke fantasi til at forestille mig – at det skulle være muligt engang i fremtiden at bruge alle dem, der har været vant til at være i arbejde, i 40 timer om ugen. Jeg tror ikke, det vil kunne lade sig gøre.

Men det betyder da ikke, at Danmark ikke skal satse på, at vi får en så central placering som muligt, når det gælder om at producere nogle af de varer, som verden skal bruge. Vi har nogle områder, hvor vi har vist os at være særdeles dygtige. Jeg finder, at de ting,

som regeringen nu forsøger med, er et forsøg værd. Ligesom CD i sin tid var parat til uden at være enig med den socialdemokratiske regering at støtte nogle af de ting, som vi da troede kunne hjælpe på beskæftigelsen, har vi med glæde deltaget i den nuværende regerings bestræbelser for at prøve at gøre noget.

Lige til sidst dette. Man forsøgte at inddrage EF i denne debat. Naturligvis med rette, for EF kan i høj grad være med til at spille en rolle, en meget stærkere rolle, end vi selv kan gøre det, men man må i hvert fald ikke fremstille det, som om EFs forsøg på at forhindre Danmark i eventuelt at lave noget, hvor vi arbejdede for os selv uden hensyn til de andre, skulle være noget, som man skulle fordømme. Hvad er det, vi klager over i øjeblikket? Vi klager over, at franskmændene og forskellige andre tænker mere på deres egen beskæftigelse end på de andres. Derfor iværksætter de foranstaltninger, som EF fordømmer, og som i høj grad er til skade for dansk beskæftigelse f.eks. Det, der pålægges os en begrænsning med hensyn til, hvad vi kan gøre for at fremme beskæftigelsen i Danmark, er ikke noget, vi gør bare for EFs skyld, det er noget, vi gør i egen interesse, for hvis ikke vi pålagde os disse begrænsninger, kunne vi heller ikke være med til at pålægge andre lande begrænsninger over for sådanne restriktioner, som kunne gavne dem, men som ville skade os, og som ville skade den samlede beskæftigelse i Europa. Man må sige, at hvis EFs politik slog igennem noget mere, kunne håndhæves noget stærkere, så ville det gavne dansk beskæftigelse og ikke skade dansk beskæftigelse.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg ville ellers starte med at sige, at jeg rent undtagelsesvis var enig med hr. Erhard Jakobsen, men så fik han desværre sagt noget om fradrag for reparationer af egne boliger, så nu er jeg nødt til at tage det først, før jeg går over til det, jeg i øvrigt var enig med ham i.

Det er faktisk ikke af ideologiske grunde, vi siger nej til det fradrag for reparationer af egne boliger. Jeg skal ikke gå ind på en lang diskussion om det. Der foregår i øjeblikket arbejder for 5 mia kr. inden for denne sektor. Hvis vi nu skal til at gøre det fradragsbe-